

til at udsende en landbrugskyndig Mand herfra, som skal besøge dels Færøerne dels Shetlandsøerne for at undersøge Forholdene og sætte sig i Stand til at vejlede Færingerne om, hvorledes de skulle bære sig ad med at drive et mere fordelagtigt Agerbrug end hidtil. Dette Forslag har Finansudvalget imidlertid ikke følt sig overtydet om at det vilde være rigtigt at tiltræde. Det skønnes ikke, at en herfra udsendt Mand vil have stor Udsigt til paa en saadan Rejse med synderligt Udbytte at kunne gøre noget for det færøiske Agerbrug. Snarere kunde der maaske være Grund til at tiltræde et andet Forslag, som er antydet der oppe fra, og som gaar ud paa at give en mindre Bevilling til en yngre Mand, som i en Række af Aar har været uddannet paa Kirkebø, og som erklærer sig villig til at rejse rundt og undervise i Landbrug. Han erklærer, at han vil forpligte sig til at paatage sig at undervise Folk i praktisk Jordbrug, lære dem Pløjning og Harvning af Markerne, Dræning, lære dem at vænne Heste til at trække, lære dem at køre og at slaa Græs. Naar de virkelig behøve at lære alt dette paa Færøerne, tør man vel nok gaa ud fra, at deres Landbrugskundskaber ikke ere meget betydelige. Men under disse Forhold bliver det saa meget mere tvivlsomt, om man med Udbytte kan sende en Mand herfra Danmark derop. Vi have ment at burde lade Sagen henstaa til nærmere Overvejelse til 3dje Behandling; mulig kunde man gaa ind paa at sætte den Mand deroppe, som er kendt med Forholdene, i Virksomhed.

Jeg kommer saa til § 26. Nr. 204 drejer sig om en Rettelse i Teksten. Nr. 205—7 ere Forslag, som ere tiltraadte, og hvis Begrundelse fremgaar af Skrivelserne, saa jeg har ingen Anledning til at knytte nogen yderligere Bemærkning til dem.

Paa § 27 finder man under Nr. 261 et Forslag om at bevilge 100,000 Kr. som Laan til Byggearbejder paa Flakkebjærg og Landerupgaard. De nuværende Bygninger ere forfaldne og utilfredsstillende, og det er ønskeligt baade paa Grund af deres Tilstand og paa Grund af den mangelfulde Plads at ombygge dem. Disse Anstalter henvende sig da til Staten om et Laan paa 100,000 Kr., hvilket Udvalget har ment under Hensyn til disse Anstalters Virksomhed at burde tiltræde.

Dermed har jeg omtalt de Spørgsmaal, som vedrøre Justitsministeriet; uden for Betænkningen er der ikke stillet noget Ændringsforslag til disse Paragraffer.

K. M. Klausen: Der har i Finansudvalget været fremdraget et Spørgsmaal til Behandling mellem Udvalget og Ministeren, nemlig om Fritid for Betjentene nede ved Vridsløselille Straffeanstalt. Forholdet har været saaledes tidligere, at disse Betjente have haft 36 Fridage om Aaret, og af disse 36 Fridage har der været en samlet Sommerferie paa 5 Dage. Nu er det imidlertid blevet forandret, ganske vist til Gunst for Betjentene, idet Fridagenes Antal er blevet forøget med 16, saaledes at de nu have en ugentlig Fridag, men samtidig har man inddraget denne lille Sommerferie paa 5 Dage. Det er en Selvfølge, at Betjeningen derved paa den ene Side nok er glad ved at faa en ugentlig Fridag, men paa den anden Side ikke kunde føle sig tilfreds med, at den lille Sommerferie er berøvet dem. Jeg har tilladt mig at fremdrage denne lille Sag i Finansudvalget, men det viste sig der, at den højtærede Minister ikke var tilbøjelig til at ville foretage nogen Forandring. Jeg vil alligevel bede den højtærede Minister tage denne Sag under Overvejelse. Det forholder sig nemlig saaledes, at det er en meget lang Arbejdstid, der kræves af Anstaltens Betjente. Den daglige Arbejdstid er ikke mindre end 15 Timer, altsaa 3 Timer mere, end man ellers kræver af Arbejdstid, saa at man altsaa kan sige, at hver Arbejdsdag for dem er ikke 1 Dag, men i Virkeligheden 1 $\frac{1}{4}$ Dag. Jeg synes derfor, der er god Grund til at imødekomme dem paa dette beskedne Omraade. Jeg synes, der i det hele taget, ganske vist ikke hos Staten som Arbejdsgiver, men hos mange private Arbejdsgivere er kommet en Bestræbelse frem i de senere Aar gaaende ud paa at yde Arbejderne en Udhvilen fra deres Arbejde i Sommerferien; jeg synes, det er en Bestræbelse, Staten bør støtte, men naar vi bære os ad, som sket er ved Vridsløselille, gaar det lige stik imod den Bestræbelse, som er ved at arbejde sig frem hos de private Arbejdsgivere. Jeg vil, som sagt, tillade mig at fremdrage Sagen for Tinget og henstille den til den højtærede Ministers Overvejelse. Jeg synes, at Ret og Billighed taler for ikke at berøve disse Folk den lille Sommerferie, de hidtil have haft.

Justitsministeren (Rump): Jeg kan i det væsentlige være meget vel tilfreds med den Behandling, mit Budget har nydt i Finansudvalget, idet det kun er et Par Poster, man har ment ikke at kunne gaa med til. Jeg skal først gøre et Par Be-